

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi
Evangélikus Egyházközség
ősi körlevele
2022. szeptember

Jó élet jelen időben

**„Jézus mondja: „Bizony, bizony mondom nektek:
aki hallja az én igémet és hisz abban, aki elküldött engem,
annak örök élete van” (Jn 5,24a)**

2018-ban meghirdettek egy kurzust az amerikai Yale Egyetemen, amely minden várakozást felülmutat. Minden idők legnépszerűbb egyetemi kurzusa lett. Az alapszakos hallgatók negyede felvette, végül összesen, több, mint 1200 hallgató. Gondban voltak, mert nem volt olyan előadóterem, ahol elfért volna ennyi diák, bérelniük kellett egy kisebb csarnokot, ami példátlan az egyetem történetében. Mielőtt elárulnám, ami mindenkit érdekel, hogy mi volt ennek a kurzusnak a témája, fontos tudatosítanunk, hogy a Yale egy elitképző. Akik ott tanulnak, ők adják a világ gazdasági, politikai, társadalmi vezető rétegét, a Yale-n végzett többek között Bush elnök – mindkettő! – valamint Bill és Hillary Clinton is.

A fent említett tanegységnek a témája a „jó élet” volt. Hogyan lehet jó életet élni, olyat, ami boldog, elégedett, amire azt lehet mondani, hogy több, mint a pusztán létezés. A Yale-n 2018 óta van ilyen kurzus, diplománkban 1938 óta. Isten ígéje sokszor és sok helyen szól erről a jó életéről, amelyet „örök életnek” nevez, és meg vagyok győződve arról, hogy „aki szeretne örülni az életnek és jó napokat látni” (vö. 1Pt 3,10), annak a Biblia olvasásán keresztül a Szentlélek Isten meg fogja mutatni ennek feltételeit. Ebben segít minket most Megváltó Urunk is a fenti mondatával.

Ezek szerint a jó életnek két feltétele van: (1) „Aki hallja az én beszédemet” – mondja Jézus – és (2) „aki hisz abban, aki elküldött engem”

Az első feltétel elég egyértelmű. A jó élet/örök élet Jézus személyéhez, az Ő szavához kötődik. Az új élethez egy új születésre van szükség. Ehhez szükséges, hogy halljuk Jézus beszédét. Pál apostol írja: „A hit hallásból van” (vö. Róm 10,14kk). Isten ígéjének hallását, az igehirdetést nem kerülhetjük meg. Aki nem hallja az igét, az nem fog hitre jutni. Milyen páratlanul pontosan fogalmazza meg a Biblia tanítását Luther: „Hiszem, hogy a saját eszemmel és erőmmel nem tudnék Jézus Krisztusban, az én Uramban hinni, sem őhöz eljutni, hanem a Szentlélek hívott el engem az evangélium által.” Hallgassuk Krisztus beszédét, olvassuk a Szentírást.

„Jézus mondanivalójának lényege: saját maga.”

A második feltétel az elsőre épül: szükséges hitünkkel, bizalmunkkal megragadnunk Jézus beszédét. Jézus személyén fordul meg minden. Annak tartom-e, akinek magát mondja [kinyilatkoztatta] vagy egyéni elképzeléseim vannak órára. Ezen múlik, hogyan hallgatom őt, ezen múlik, hogy érvényesnek tartom azt, amit ő tett értem a kereszten. Jézus nem egy tanítást hirdet, mint a vallásalapítók vagy nagy igehirdetők, hanem saját magát hirdet. Azt mondja például: „Én vagyok az út” (vö. Jn 14,6). Nem azt mondja, hogy „én megmutatom az utat” vagy, hogy „én vagyok az egyik út”, hanem én magam vagyok az út, méghozzá az egyetlen út az Atyához. A világ összes nagy tanítója, prófétája pontosan el akarta terelni a saját személyéről a figyelmet. Ezzel szemben Jézus mondanivalójának lényege: saját maga. Azt mondja itt a mi Megváltó Urunk: arra a hitre van szükség, hogy őt az Isten küldte, vagyis ő az emberré lett, a megtestesült Isten.

Mindannyian a jó életet keressük, és ennek hiányát próbáljuk meg pótolni a legváltozatosabb módon. Jó életünk nem majd lesz, hanem van. Nincs szükség pótlásra, mert Jézus Krisztus által miénk lehet az igazi.

Grendorf Péter
lelkész

Beszámoló a tavaszi gyülekezeti kirándulásról

2022. május 14-én, szombaton verőfényes napsütésre ébredt Budapest. Ez a gyülekezetünk számára mindenképp jó hír volt, mert aznapra terveztük a gyülekezeti kirándulásunkat. Úticélunk Királyrét volt. A túrát gondosan úgy terveztük, hogy azt kicsik és nagyok, fiatalok és idősek is teljesíteni tudják. Éppen emiatt a túrához igény és lehetőség szerint több ponton is lehetett csatlakozni.

A legkitartóbbak vonattal mentek a Nyugatiból Kismarosra. A vonat reggel fél 9-kor indult. Mi ketten, én és a férjem, Laci ezzel a csapattal tartottunk. Mivel nekünk jegyet is kellett venni, igyekeztünk időben az állomásra érni, így mi lettünk az elsők. Asszonykörös és imakörös társunk, Márti is itt csatlakozott hozzánk. A vonat indulása előtt negyed órával a csapat többi része is befutott sok-sok gyerekkel. A gyerekek nagy öröme emeletes vonattal mentünk. Természetesen ők szálltak fel először a vonatra, és azonnal az emeletet rohamozták meg. A gyerekek

csivitelése közben a felnőttek is találtak maguknak helyet.

Az odaút beszélgetéssel, ismerkedéssel telt. Megtudhattam, hogy a gyülekezetünkben van más is, aki szülővárosomból, Békéscsabáról származik. Hamar megérkeztünk Kismarosra.

Itt némi sétával elértünk a Kismarosi Erdei Vasút állomására. A gondos tervezésnek köszönhetően volt időnk jegyet venni, kávét, kólát inni, kinek-kinek igényei szerint. Mind a gyermekek, mind a felnőttek szemét azonnal megfogták a sajátos hangulatú erdei vasúti kocsik. Alig vártuk, hogy felülhessünk rá. Erre a tervezettnél picit többet kellett várni, mert többen összegyűltek, mint amire a vasúti társaság számított, és indulás előtt még gyorsan hozzátartoltak egy plusz kocsit. De ezért a késésért a jó idő és a jó társaság bőven kárpótolt.

Az erdei kisvonattal fél órát tartott az út Királyrétig. Csodálatos tájakon járunk. A férjemmel megálltunk kint, a nyitott peronon, hogy a tájban gyönyörködjünk. Közben a gyerekek is felfedezték, hogy a peronon utazni sokkal izgalmasabb, mint bent a vasúti kocsi-ban, így személyükben hamar társaságunk akadt. Még szórakoztattak is minket. Hamar dalra fakadtak, egyik nóta után jött a másik. Néha magamban még én is velük énekeltem. (Bevallom, ők jobban tudták a szöveget, mint én.)

A királyréti vasútállomáson találkoztunk az autóval érkezőkkel. Itt csatlakozott társaságunkhoz csapatunk legidősebb tagja, Kovács Levente bácsi. Ő a botját is magával hozta, de innentől végigyalogolta velünk az útvonalat. Még kutya is tartott velünk – persze a gazdáival együtt. A kiskutyus minden nagyobb pocsolyát megtalált, a gazdái nem túl nagy öröme...

Elindultunk befelé az erdőbe, széles úton haladtunk. Túránk első célja a tó megtalálása volt. Az útvonalban néha voltak nézeteltérések, merre kellene menjünk, de a tavat gond nélkül megtaláltuk. Következő állomásként az egykori kőfejtőt tűztük ki, útközben azonban picit megtévesztettek minket a táblák. A széles útról le kellett térnünk egy keskeny utacskára, amit avar fedett. De megtaláltuk, és hamarosan a kőfejtőnél lyukadtunk ki.

Itt letelepedett a csapat. Előkerültek a pokrócok, törölközők. Nem voltunk egyedül, sziklamászók gyakoroltak itt. Az ő ügyességüket is megcsodálhattuk. Közben elővettük a szendvicseket is a táskákból. Árnyas helyeken megpihentünk, ettünk, ittunk, beszélgettünk. Mindenféle téma szóba került. Nagyon jó alkalom volt ez a személyes beszélgetésre, közösségépítésre.

Egy idő múlva, lelkészeink hívó szavára a csapat újból felkerekedett, és folytattuk az utunkat. A jóízű beszélgetések séta közben is folytatódtak. A királyréti vasútállomásra visszaérve volt még időnk a vonat indulásáig. Itt egy hajtánypálya is hirdette magát. Több sem kellett a gyerekeknek és jópár felnőttnek! Megrohamozták a hajtánypályát. Akik nem hajtányoztak, azok a közeli büfét látogatták meg, hogy feltöltsék palackjaikat, jégkrémet, kávét vegyenek frissítóként.

A csapat az erdei kisvasútnál találkozott újra. Itt a gyerekek nagyon igyekeztek meggyőzni Grendorf Péter lelkipásztorunkat, hogy a hajtány milyen hasznos és jó dolog, milyen jó lenne egy olyan a templomkertbe (Spoiler: nem sikerült. Egyelőre nem lesz hajtánypálya a templomkertben.)

A visszaút valahogy már sokkal rövidebbnek tűnt. Az erdei kisvasút hamar megérkezett velünk Kismarosra. Ahogy leszálltunk a kisvasútról, volt ott egy nyitott fagyizó. Természetesen éltünk a lehetőséggel, mindenki fagyizott.

Bármekkora adagok is kerültek a kelyhekbe, tölcserékbe, azok bizony nagyon hamar elfogytak. A „nagyvonat” indulásáig még maradt némi szabadidőnk. Ragyogóan szép volt az idő és a kis csapatunk még tele volt energiával, így elindultunk, hogy felfedezzük Kismaros belvárosát. Útközben azonban egy hirtelen jött ötlettől vezérelve – mit sem törődve a pár perce még jó ötletnek tűnő tervekkel – a Dunapart felé vettük az irányt. Bátran mondhatjuk, hogy igazán jó döntés született, mert pár perc séta után egy nagyon szépen parkosított területre értünk. Gondozott gyepek és fák, bokrok, pihenő padok, ivóvízes kút, egy kis sólyapálya és csendben piknikező társaságok fogadtak minket. A park végében pedig megpillanthattuk, amit kerestünk, csendesesen és méltóságteljesen hömpölygött az Öreg Hölgyként is ismert Duna.

Azt már utólag nehéz lenne megmondani, hogy a tizenéves kamaszoknak vagy a legfiatalabb korosztályt képviselők egyikének hagyta-e el a száját elsőként az a felkiáltás, hogy „Fürdjünk!”, de megtörtént. Ez persze csak részben aratott sikert, a gyerekek kivétel nélkül támogatták, a szülők viszont a fejüket fogták, ettől a pillanattól kezdve ugyanis az „anya-anya-anya-csak-egy-kicsiiiit-légyszi-légyszi-légyszi”i” reménykedő kiáltásokkal telt meg a Dunapart. Ezen kiáltások közé halkan és bátorítanul vegyültek a szülők kifogásokat kereső intelmei (nem hoztunk fürdőruhát, törölközőt se, hideg még a víz, mindjárt indulnunk kell, hogy le ne késsük a vonatot stb. stb.), de látszott rajtuk, hogy ők sem veszik igazán komolyan a sűrűn ismételt frázisaikat. Azt sem lehet már megmondani, hogy ki volt az első anyuka akinek kicsúszott a száján, hogy „Jó, de csak bokáig!”, ebben a pillanatban ezen szülői engedély birtokában elindult a siserahad és zoknit, cipőt ledobva – ha nem is bokáig, inkább térdig gázoltak a már melegező, de még csak 15-16 fokos Dunába.

Pár perc „fürdőzést” követően a határozott, ellentmondást nem tűrő kéréseknek, valamint a víz hőmérsékletének is köszönhetően a gyerekekkel ismét a parton álltunk felkészülve arra, hogy a kismarosi vasútállomásra visszainduljunk. Onnan egy újabb izgalmas vonatozás vette kezdetét, immár vissza Budapestre, a Nyugati pályaudvarra.

A nap végére mindenki kissé elfáradt, de tele volt élményekkel. Nagyon jó beszélgetések voltak, jó volt végre személyesen is találkozni, ismerkedni és időt tölteni egymással. Isten mosolyogva nézett le ránk aznap is, mindvégig ott gyalogolt velünk az úton.

Mészáros Gyöngyi és Mészáros László

Néhány pillanatkép a napról:

Visszatekintés kiemelkedő gyülekezeti eseményekre

Konfirmáció (2022.04.24.)

Kertész-Horváth Attila beiktatása (2022.05.22.)

Az énekkarunk első szolgálata (2022.06.05.)

Csermely Péter vizsga- istentisztelete (2022.06.19.)

Az online asszonykör offline záróalkalma (2022.06.02.)

Részvétel az egyházmegyei családi napon (2022.06.06.)

Báránybőrbe bújt pásztor Csermely Péter ordinációja Angyalföldön

Egy éven belül a második olyan hallgatót szentelhetette lelkésszé Kondor Péter, a Déli Evangélikus Egyházkerület püspöke, aki az Evangélikus Hittudományi Egyetem másoddiplomás lelkészképzésén végzett. Ezúttal július 9-én egy különleges életút új szakaszába lépő tudós, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, Csermely Péter állt lehajtott fejjel az oltár előtt az Angyalföldi Evangélikus Egyházközség templomában.

A szép számban jelen lévő gyülekezet mellett munkatársak, barátok töltötték meg a padosokat, köztük Sólyom László korábbi köztársasági elnök, aki hivatali ideje alatt a Bölcsék Tanácsába hívta meg a most lelkésszé szentelését elfogódottan váró Csermely Pétert.

„Engedd, hogy Isten Lelke rajtad keresztül másokat is elvezessen az őbenne gazdag életre.”

Az istentisztelet igehirdetője Kondor Péter volt. A Római levél 8,38–39 alapján rámutatott arra, hogy a lelkészjelölt a szívében hordozza a legdrágább kincset, amellyel másokat is gazdagítani tud. „Engedd, hogy Isten Lelke rajtad keresztül másokat is elvezessen az őbenne gazdag életre. Legyen életed és szavaid bizonyágtételén keresztül láthatóvá Isten bűnbocsátó kegyelme, hogy lelkésszé szolgálod nyomán sokan felismerjék szívükben az egyetlen bizonyosságot: Istennek a meghalt és feltámadott Krisztusban rájuk is áradó szeretetét” – biztatta a püspök a lelkészjelöltet.

Az ünnepi közgyűlést az angyalföldi mentorgyülekezet felügyelője, dr. Győri Zsuzsanna nyitotta meg. Köszöntőjében emlékeztette a jelenlévőket, hogy korábban a frissen ordinált lelkész töltötte be a felügyelői pozíciót, amelyről azért mondott le, hogy teljes odaadással készülhessen a lelkési pályára.

Szabó B. András, az Evangélikus Hittudományi Egyetemet képviselő lelkész felidézte, milyen izgalmat jelentett számára, amikor élete első óráinak egyikét úgy kellett tartania, hogy ott ült egy nála sokkal-sokkal tapasztaltabb, professzori rangú, tudományos címekben bővelkedő hallgató. De amint észrevette, hogy ennek a professzornak a tekintete úgy csillog, mint egy kíváncsi kisgyermeké, az hallatlanul megnyugtató és megerősítő dolog volt számára.

A Pesti Egyházmegyét képviselő Cselovszky Ferenc esperes Simon Pétert hozva példának megjegyezte, hogy a hálónak több funkciója is van: a halfogáson túl a háborgó tengeren hánykolódó hajón talajt vesztett halászt is megtartja a veszélyben, de a hálózatoság rövidítéseként a gyülekezetek életében is biztosságot adó erő, az összefogás, az összetartás, az egymásba kapaszkodás révén.

Kondor Péter a köszöntőjében felfedte, hogy – a püspöki tanáccsal egyeztetve – Csermely Pétert a nyár végeztével egyetemi lelkési szolgálatra fogja kiküldeni. Ebben a szolgálatban pedig nemcsak azt a gyülekezeti tapasztalatot

szeretné az egyházvezetés hasznosulva látni, amit a frissen ordinált lelkész az elmúlt évek folyamán szerzett, hanem az egyetemi és tudományos életéről szerzett tapasztalatait is.

Az utolsó köszöntő a mentorgyülekezet vezető lelkésze, Grendorf Péter volt. Felidézte, hogyan lett Csermely Péterből – a pásztor Pétertől való könnyebb megkülönböztethetőség okán – Péter bárány. Hozzátette, hogy lám, bárányból is lehet pásztor, de minden pásztor bárány is egyben a Jó Pásztor nagy nyájában. Emlékeztette a jelenlévőket arra, hogy Csermely Péter ezer szállal kötődik a gyülekezethez, hiszen itt keresztelte őt Káldy Zoltán püspök, keresztszülei Bolla Árpád lelkész és Helga néni, a felesége voltak – az utóbbi most is a padsorokban foglalt helyet –, majd Benczúr László szolgálata nyomán szintén ebben a gyülekezetben konfirmált. Sokéves „távollét” után 2017-ben újra feltűnt a gyülekezetben. Itt kapta az elhívást, hogy lelkészként szolgáljon a jövőben.

Végezetül Csermely Péter szólt a jelenlévőkhöz, meghatódottan köszönetet mondván – a teljesség igénye nélkül – mindazoknak, akik segítettek a hitre jutástól kezdve a hitben megmaradáson keresztül egészen a lelkési szolgálatra való felkészülésig az elmúlt években, évtizedekben.

Csermely Péter az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karának vegyész szakán szerzett diplomát 1982-ben. Hálózatkutató, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, az Academia Europaea tagja. 1999 óta a Semmelweis Egyetem Molekuláris Biológiai Tanszékének professzora. Tizennégy könyve és több mint háromszáz tudományos dolgozata jelent meg. Díjai közül néhány: az Európai Unió Descartes-díja (2004), a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (2005), Magyar Örökség díj (2010), Széchenyi-díj (2019). 2019 februárjától lett az Evangélikus Hittudományi Egyetem másoddiplomás lelkészképzésének hallgatója.

szöveg és fotó: Hajdú Tibor, forrás: www.evangelikus.hu

Idén nyáron, 2022 júliusában Szélrózsa evangélikus ifjúsági találkozó volt Gyulán, amelyen több gyülekezeti tagunk is szolgálatot vállalt. Rendhagyó beszámolókat olvashatunk.

A szélrózsa minden irányából Hozzá érkeztünk, és futottunk egy jót - idén nyáron Gyulán

Istennel, szervezőkkel, futókkal a sport által is közösségben lenni, a Szélrózsa Találkozó programját immár második alkalommal futóversennyel színesíteni, férjemmel, Gyurival megszervezni, a találkozó csodás rendezőivel együttműködni, a Szélrózsa beharangozójához a Kondor Péter püspök úrral az oldalamon tartott bemelegítés alkalmával készült fotóval csatlakozni, a szervezőtársaknak másfél év után első alkalommal személyesen is bemutatkozni, az érkezés után első ismerősként Grendorf Péterrel találkozni, ezáltal azonnal jókedvre derülni, a szervezés közben felmerült nehézségeket régi barátokkal és új ismerősökkel együttműködve legyőzni, az útvonalat az éjszakai eső miatt hajnalban újra felrajzolni, a Szélrózsa nagyszínpadáról a futókat megszólítani, közel 150 futó arcán a rajt előtt izgatottságot, a befutást követően pedig örömet látni, a verseny speakereként Grendorf Mártát a célba érkezők között köszönteni, és nagyon megdicsérni, az első hittantanáromat üdvözölni, az egykori ifis vezetőmmel beszélgetni, sok-sok évvel ezelőtti iskolatársakkal találkozni, lelket gazdagító beszélgetéseken, koncerteken részt venni, a záró istentiszteleten több résztvevőt is nyakukban a befutóéremmel látni, a találkozóról újult erővel, megerősített hittel hazatérni, Isten szeretetét ilyen módon megtapasztalni:

az élmény megfizethetetlen, minden másra ott volt a gyulai Szélrózsa!

Macher Tünde

Velünk volt az Isten „Hálaének” az első Szélrózsáról

Hazafelé tartok Gyuláról, a Szélrózsza evangélikus ifjúsági találkozóról. Picit átköltve az eredetit, így hangzik az énekem: áldásoddal megyek, megyek innen el, néked énekelek boldog éneket...

Jó, hát igazából nem énekelek, mert megbízhatóan rossz hangom van, ráadásul a vonaton ülök, ahol mások is vannak még rajtam kívül. Az útitárs felebarátaim iránt érzett empátiámat gyakorolva csak magamban énekelek, így azonban nagyon szépen, stúdióminőségben hallom magamat. Sőt, ami sokkal jobb, hogy nem is csak magamat, hanem velem együtt azokat is, akik tegnap este a Közel zenekar koncertjén énekeltek ezt az éneket. Azt, amelyik mindig hálával rajzolt mosolyt fakaszt a lelkemben, amikor zenés istentiszteleten szól belőlünk az angyalföldi gyülekezetben.

A 13. Szélrózsáról tartok hazafelé. Mivel nekem ez volt az első, a korábbi Szélrózsza-házigazdák esetleges homlokráncolását kizárva nyugodtan állíthatom: ez volt életem legjobb Szélrózsza találkozója.

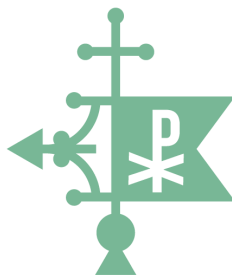
Mélyre hatolt bennem az itt eltöltött három nap. Olyan érzéseket keltett bennem, hogy ha most valaki megkérdezné, hogy érzem magam, nem tudnék rá olyan általános érvényű választ adni, mint hogy jól vagy nem jól, fáradtan vagy csodálatosan és a többi. Azért nem, mert mindenhogyan érzem magam. Csak abszolútértékben kifejezhető módon, amelyet nagyjából úgy tudnék mégis kifejezni, hogy erőteljesen vagyok. Mert a sok öröm mellett van bennem valamiféle szomorúság is, amiért nem tudtam (nyilvánvalóan teljesíthetetlen módon) mindenkinek megköszönni, hogy általa, vele, rajta keresztül megtapasztalhattam, milyen erőteljes szeretettel volt ott velünk az Isten. Ahogyan a 13. Szélrózsza mottója hirdette „Közöttetek van”.

Jézus megdicsőülésekor Péter azt mondta, „Uram, jó nekünk itt lenni!” (Mt 17,4) Szerintem Isten is hasonlóképpen érezhette, hogy jó volt neki Gyulán lenni. Velünk, bennünk, közöttünk, a Szélrózsán – ezért pedig hála és öröm cirkulál minden porcikámban.

Felvillannak bennem találkozások és ölelések. Nevetések és kézfogások. Mosolyok és pillantások. Szavak és mondatok, énekek és gólok. Imák és csendek, ízek és kortyok, viccelődések és beszélgetések – három szóval mindez: közöttetek az Isten.

Maradj minidig velünk, ha útra kelünk, őrizd életünk mindennap!

Balczó Mátyás, forrás: www.evangelikus.hu

Hittantáboros élményeink

Ebben az évben is augusztus utolsó hetében tartottuk meg napközis hittantáborunkat. Az öt nap nagyon sok szülő támogatásával és gyülekezeti tagjaink segítségével valósulhatott meg. A „Találkozások a templomban” volt az idei témánk, amelyet sokféleképpen jártunk körül együtt.

A szerdai napon a budavári gyülekezetbe látogattunk el, az idei csoportképünk is ott készült.

Idén, új hagyományt teremtve kiraktunk egy vélemény-ládát, így a gyermekek saját rövid írásai alapján is betekintést nyerhetnek az olvasók közös napjainkba.

„Nekem nagyon tetszik a tábor, semmi rossz nem volt eddig és biztos nem is lesz. Nagyon jó a környezet és mindenki lelkes! Várom a többi napot is!” Gréti

„Nagyon jó volt a tegnapi nap, mert sok dolgot tanultam, és jó volt egy kis mozgás!” Szonja

„Köszönöm, hogy eljöhettek!” Máté

„Szerintem nagyon szép volt a halászbástya, meg a Mátyás-templom (kívülről), érdekes volt a barlang is.” Panna

„Nekem nagyon tetszik a tábor, szerintem nagyon jó a kézműves foglalkozás. Szerettem a játszótéri játékokat, azok is nagyon szuperek. Én nagyon élvezem.” Mici

„Jó volt a túra, csak fárasztó volt!” Vilmos

„Nagyon jó volt a játszótér!” Julcsi, Emma

Országos evangelizáció

„Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el”

Budapest, Deák téri evangélikus templom
2022. október 8., szombat, 10–16 óra

9.45: Közös éneklés – Győri János Sámuel és családja

Köszöntés – Szemerei János, Szeverényi János

10.30: Igehirdetés – „Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el” (Jn 6,37) – Győri Gábor Ádám

11.30: Bibliakörök, szekciók

Győri Gábor Ádám (templom)

Blatniczky János Dániel (gimnázium, 12. terem)

Márkus János (gimnázium, 14. terem)

Széll Bulcsúné (gimnázium, 16. terem)

Id. Blatniczky János (gimnázium, 18. terem)

Blatniczkyné Hammersberg Ganczstuckh Júlia (gimnázium, 21. terem)

Győri János Sámuelné (gimnázium, 24. terem)

Matisz Jánosné Széll Éva Anna (gimnázium, 26. terem)

Győri Gábor Dávid (gimnázium, 23. terem)

Márkusné Győri Johanna (gimnázium, 28. terem)

Győri János Sámuel (gyülekezeti terem, I. emelet)

12.45: Ebédszünet

(az egyház szerény vendéglátást biztosít)

14.00: Tanúságtétel – Széll Bulcsúné,

Győri János Sámuel

15.00: Istentisztelet úrvacsorával

Liturgia – Gerőfiné dr. Brebovsky Éva

Igehirdetés – „...én pedig feltámasztom őt...”

(Jn 6,39–40) – Győri Gábor Dávid

Gyermekfoglalkozás lesz a Kisdéák Evangélikus

Óvoda termeiben a Keresztény Önkéntesek

Szövetsége az Ifjúságért (KOSZI) vezetésével.

Gyülekező az I. emeleten.

Az alkalomra mindenkit szeretettel vár

a Magyarországi Evangélikus Egyház Missziói

Bizottsága.

Kérjük a testvéreket, hogy az októberben érvényes járványügyi rendelkezéseknek megfelelően vegyenek részt az alkalmon.

HÉTKÖZI ALKALMAINK

Magvetés Bibliakör Szerdánként 18 órától

Baba-mama kör – Kéthetente csütörtökön 10 órától

Asszonykör – Kéthetente csütörtökön 20 órától online

Bibliaóra – Csütörtökön 10 órától

VASÁRNAPI ALKALMAINK

Gyermekbibliakör az istentisztelettel párhuzamosan

Ifjúsági óra szervezés alatt

Imakör az istentisztelet után

A gyülekezeti rétegalkalmainkat mindig az aktuális járványügyi szabályoknak megfelelően tartjuk meg.

Istentisztelet

Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.

Lelkészi hivatal

Allandó időpontban tartott **fogadóórát** – az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt – **nem tudunk tartani.**

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámon).

Lelekipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!

Hittanoktatás

A kerület **általános iskoláiban** tartunk az órarendbe beépítve.

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.

Készült a Bookpress Kft. nyomdájában.

A szerkesztőbizottság tagjai: Csermely Péter, Grendorf Péter, Grendorf-Balogh Melinda,

Győri Zsuzsanna, Káldyné Forgó Brigitta, Lencsés Ákos, Macher Tünde

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207

<http://angyalfold.lutheran.hu>, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104

Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964, peter.grendorf@gmail.com

Grendorf-Balogh Melinda másodlelkész: +36,20-770-3122,

melinda.grendorf@gmail.com

Kertész-Horváth Attila kántor